

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŽALOS ATLYGINIMO DĖL NELAIMINGŲ ATSTITIKIMŲ DARBE AR SUSIRGIMŲ
PROFESINE LIGA LAIKINASIS
ĮSTATYMAS**

1997 m. liepos 1 d. Nr. VIII-366
Vilnius

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga tvarką, dydį bei asmenis, turinčius teisę į šį atlyginimą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Įmonė** – Lietuvos Respublikos įmonių įstatyme įvardytas ūkinis vienetas.
2. **Ūkininkas** – asmuo, besiverčiantis prekyne žemės ūkio produkcijos gamyba ir naudojantis šiais veikelais žemės ūkio paskirties žeme.
3. **Nelaimingas atsitikimas darbe** – ūmus darbuotojo sveikatos pakenkimas dėl trumpalaikio darbo aplinkos pavojingo, kenksmingo veiksnio (veiksnių) poveikio, kai darbuotojas netenka darbingumo nors vienai dienai arba dėl to miršta.
4. **Profesinė liga** – darbuotojo sveikatos sutrikimas dėl darbo aplinkos kenksmingo veiksnio (veiksnių) poveikio, nustatyta tvarka pripažintas profesine liga.
5. **Darbo vieta** – vieta, kur darbuotojas dirba arba privalo dirbti darbo sutartyje sulgtą darbą.
6. **Žalos atlyginimo mokėtojai** – juridiniai ir fiziniai asmenys, pagal šį įstatymą ir kitus teisės aktus privalantys mokėti nukentėjusiajam žalos atlyginimą dėl sveikatos sužalojimo darbe, susirgimo profesine liga ar jo mirties.
7. **Nukentėjusysis** – asmuo, nukentėjęs dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga, jeigu jis pagal šį įstatymą turi teisę gauti žalos atlyginimą.
8. **Darbingumo netekimas** – laikinas ar visiškas profesinio darbingumo netekimas (toliau – darbingumo netekimas) dėl nelaimingo atsitikimo darbe arba dėl susirgimo profesine liga. Netektas darbingumas išreiškiamas procentais. Jei nukentėjusysis miršta dėl nelaimingo atsitikimo darbe, laikoma, kad netekta 100 procentų darbingumo. Darbingumo netekimo dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga procentą nustato Valstybinė medicininė socialinės ekspertizės komisija (toliau – VMSEK).
9. **Darbingumo netekimo koeficientas (d)** – vieneto dalimis išreikštas dydis, apskaičiuojamas netekto darbingumo procentą dalijant iš šimto.
10. **Draudžiamosios pajamos (D)** – Valstybinio socialinio draudimo fondo tarybos patvirtintos vidutinės mėnesinės draudžiamosios pajamos pagal ketvirčio duomenis. Jų apskaičiavimo ir tvirtinimo tvarką nustato Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo 14 straipsnis.
11. **Kompensavimo koeficientas (k)** – nukentėjusiojo vidutinio darbo užmokesčio (šio įstatymo 11 straipsnis) santykis su nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga nustatymo metu galiojančiomis draudžiamosiomis pajamomis (iki 1995 metų kompensavimo koeficientui apskaičiuoti vietoj draudžiamųjų pajamų imamas Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nurodytas atitinkamo mėnesio vidutinis mėnesinis darbo užmokestis, o iki 1991 metų – vidutinis atitinkamų metų mėnesinis darbo užmokestis). Jei nukentėjusiojo vidutinio darbo užmokesčio nėra ar jo negalima nustatyti arba taip apskaičiuotas

kompensavimo koeficientas mažesnis už 0.25, laikoma, kad kompensavimo koeficientas lygus 0.25. Jokių atveju kompensavimo koeficientas negali būti didesnis už 3.

3 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Šis įstatymas taikomas:

1) visų rūšių įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, esančioms Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat užsienyje esančioms įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, priklausančioms Lietuvos Respublikos jurisdikcijai;

2) užsienio kapitalo įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, esančioms Lietuvos Respublikos teritorijoje, taip pat įmonėms, įstaigoms, organizacijoms, kurių įstatinio kapitalo dalis priklauso užsienio investuotojui (bendroms įmonėms, įstaigoms, organizacijoms) ir kurios yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu kitaip nenumatyta tarptautinėse sutartyse ar šių įmonių, įstaigų, organizacijų steigimo dokumentuose.

2. Lietuvos Respublikos nuolatiniais gyventojams, kurių sveikata buvo sužalota arba kurie dėl to mirė ar susirgo profesine liga dirbdami užsienyje esančiose įmonėse, žala atlyginama tarptautinėse sutartyse nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS

ŽALOS ATLYGINIMO PAGRINDAI. VIENKARTINĖ PAŠALPA

4 straipsnis. Atsakomybė už padarytą žalą

Įmonės, įstaigos, organizacijos, ūkinės bendrijos, žemės ūkio bendrovės, kooperatinės organizacijos (toliau – įmonė), ūkininkai, dėl kurių kaltės buvo sužalota nukentėjusiojo sveikata arba dėl to jis mirė, susirgo profesine liga, privalo atlyginti šiame įstatyme nustatytą žalą, jeigu tai įvyksta:

1) nukentėjusiojo darbo vietoje, įmonės patalpose, įmonės teritorijoje arba už jos ribų, kai jis dirba darbo sutartyje sulgytą darbą arba veikia darbdavio pavedimu ar jo interesais;

2) kai darbuotojas savo iniciatyva dirba įmonėje darbo sutartyje nesulgytą darbą darbdavio naudai ar jo interesais;

3) kai asmuo darbdavio, jo įgalioto asmens sutikimu dirba įmonėje bet kurį darbą darbdavio naudai ar jo interesais, nors darbo sutartis su juo nustatyta tvarka nesudaryta;

4) kai darbuotojas dirba pas ūkininką darbo sutartyje sulgytą darbą;

5) kai asmuo vyksta iš namų į darbą arba iš darbo į namus įmonės, ūkininko išsinuomotu bei visuomeniniu transportu arba vyksta darbo laiku šiuo transportu darbdavio interesais.

5 straipsnis. Teisė į žalos atlyginimą

Teisę į žalos atlyginimą turi nukentėjusieji, kurių sveikata dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga buvo sužalota šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis.

6 straipsnis. Žalos atlyginimas

1. Juridiniai ir fiziniai asmenys, atsakingi už žalos atlyginimą dėl nukentėjusiojo sveikatos sužalojimo darbe, susirgimo profesine liga ar jo mirties, privalo atlyginti su darbo užmokesčio ar jo dalies netekimu susijusią žalą, apskaičiuotą šio įstatymo nustatyta tvarka, taip pat atlyginti nukentėjusiajam kitus nuostolius (papildomas išlaidas), turėtus dėl sveikatos sužalojimo ar susirgimo profesine liga (pagerintas maitinimas, protezavimas, slauga, gydymo išlaidos ir kt.).

2. Šiame straipsnyje nurodytas žalos atlyginimas mokamas nepaisant nukentėjusiojo gaunamų kitų pajamų.

7 straipsnis. Žalos atlyginimas maitintojo netekimo atveju

1. Jeigu nukentėjusysis dėl nelaimingo atsitikimo darbe miršta, teisę į žalos atlyginimą turi nedarbingi asmenys, kurie buvo mirusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti iš jo išlaikymą, taip pat mirusiojo vaikas (vaikai), gimęs (gimę) po jo mirties. Žala atlyginama:

1) nepilnamečiams – iki jiems sukanka 18 metų, o jeigu jie mokosi nustatyta tvarka įregistruotų aukštųjų, aukštesniųjų, profesinių, vidurinių mokyklų dieniniuose skyriuose, – iki jiems sukanka 24 metai;

2) asmenims, sulaukusiems senatvės pensijos amžiaus, – iki gyvos galvos;

3) invalidams – invalidumo laiku;

4) mirusiojo sutuoktiniui ar tėvui (motinai), įtėviui, nepaisant amžiaus ir darbingumo, jeigu jis nedirba ir prižiūri mirusiojo vaikus, vaikaičius, įvaikius, brolius ar seseris, – iki šiems sukanka 8 metai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims žalos atlyginimas, kuris lygus periodinei netekto darbingumo kompensacijai (šio įstatymo 13 straipsnis), padalintai iš vienetu padidinto šio straipsnio 1 dalyje nustatytų asmenų skaičiaus, mokamas kas mėnesį.

3. Šiame straipsnyje nurodyta žala atlyginama nepaisant žalos atlyginimo gavėjų gaunamų kitų pajamų.

8 straipsnis. Pašalpa žuvus dėl nelaimingo atsitikimo darbe

1. Įmonė, kurioje dėl saugos darbe norminių aktų pažeidimo įvyko mirtinas nelaimingas atsitikimas, mirusiojo šeimai išmoka vienkartinę pašalpą, ne mažesnę kaip 100 respublikos ūkio vidutinių darbo užmokesčių. Apskaičiuojant šią pašalpą, respublikos ūkio vidutinis darbo užmokestis imamas tokio dydžio, kokį Statistikos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbė mėnesiui, ėjusiam prieš tą mėnesį, kurį įvyko mirtinas nelaimingas atsitikimas darbe. Ši pašalpa lygiomis dalimis išmokama kiekvienam mirusiojo šeimos nariui.

2. Mirusiojo šeimos nariais laikomi sutuoktinis (sutuoktinė), vaikai (įvaikiai), tėvai (įtėviai), mirusiojo vaikas (vaikai), gimęs (gimę) po jo mirties.

3. Pašalpos mokėjimo tvarką nustato Pašalpos, darbuotojui žuvus dėl nelaimingo atsitikimo darbe, skyrimo nuostatai, kuriuos tvirtina Vyriausybė.

9 straipsnis. Nelaimingo atsitikimo darbe, susirgimo profesine liga ar mirties priežasties įrodymas

Pagrindiniu nelaimingo atsitikimo darbe, susirgimo profesine liga ar mirties dėl nelaimingo atsitikimo darbe priežasties įrodymu gali būti:

1) nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga tyrimo aktai;

2) teismo nuosprendžiai, sprendimai;

3) darbo aplinkos kenksmingų veiksmų nustatymo ir darbo sąlygų higieninio įvertinimo dokumentai;

4) kiti dokumentai, kuriuose yra žinių apie nelaimingą atsitikimą darbe, susirgimą profesine liga arba apie mirties dėl nelaimingo atsitikimo darbe priežastį.

10 straipsnis. Žalos atlyginimas atsižvelgiant į nukentėjusiojo kaltę

1. Jeigu paties nukentėjusiojo didelis neatsargumas padėjo žalai atsirasti arba jai padidėti, atsižvelgiant į nukentėjusiojo kaltės laipsnį, žalos atlyginimas turi būti sumažinamas arba reikalavimas atlyginti žalą turi būti atmetamas, jei Lietuvos Respublikos įstatymai nenumato kitaip.

2. Žala visais atvejais neatlyginama, jeigu:

1) nelaimingo atsitikimo priežastis yra su technologiniu procesu nesusijęs apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių ar toksinių priemonių;

2) ji atsirado nukentėjusiajam darant tyčinį baudžiamąjį nusikaltimą;

3) ji atsirado nukentėjusiajam dirbant darbą savavališkai be darbdavio, ūkininko leidimo (sutikimo) arba atliekant darbą ne darbdavio, ūkininko naudai;

4) nukentėjusysis sąmoningai siekė, kad įvyktų nelaimingas atsitikimas.

TREČIASIS SKIRSNIS ŽALOS ATLYGINIMO IR JO DYDŽIO NUSTATYMAS BEI MOKĖJIMO TVARKA

11 straipsnis. Vidutinis darbo užmokestis

1. Nukentėjusiojo vidutinis darbo užmokestis apskaičiuojamas laikantis Vyriausybės patvirtintos Darbuotojo vidutinio darbo užmokesčio apskaičiavimo tvarkos pagal darbo užmokestį, gautą iki nelaimingo atsitikimo darbe arba susirgimo profesine liga nustatymo.

2. Profesinės ligos atveju nukentėjusiojo pageidavimu vidutinis darbo užmokestis apskaičiuojamas pagal nukentėjusiojo pasirinktą bet kurių trijų mėnesių iš dvylikos mėnesių, einančių iki susirgimo profesine liga nustatymo, laikotarpio darbo užmokestį laikantis Vyriausybės patvirtintos Darbuotojo vidutinio darbo užmokesčio apskaičiavimo tvarkos.

12 straipsnis. Vienkartinė netekto darbingumo kompensacija

1. Jeigu nukentėjusysis neteko iki 20 procentų (imtinai) darbingumo, jam išmokama 10 procentų jo 24 mėnesių kompensuojamojo uždarbio dydžio vienkartinė kompensacija; jei nukentėjusysis neteko daugiau negu 20, bet mažiau negu 30 procentų darbingumo, jam išmokama 20 procentų jo 24 mėnesių kompensuojamojo uždarbio dydžio vienkartinė kompensacija.

2. Kompensuojamuoju uždarbiu nukentėjusiesiems, kuriems žalos atlyginimas iki šio įstatymo įsigaliojimo nebuvo paskirtas, laikomas jų vidutinis darbo užmokestis.

3. Nukentėjusiesiems, kuriems žalos atlyginimas iki šio įstatymo įsigaliojimo buvo paskirtas, kompensuojamasis uždarbis apskaičiuojamas dauginant jų kompensavimo koeficientą (**k**) (šio įstatymo 2 straipsnio 11 dalis) iš draudžiamųjų pajamų (**D**) (šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalis), t. y. pagal formulę **k x D**.

4. Jeigu nukentėjusiajam nustatytas pastovus nedarbingumas, išmokama trigubai didesnė vienkartinė kompensacija, negu nurodyta šio straipsnio 1 ir 3 dalyse.

5. Vienkartinė kompensacija gali būti mokama dalimis, bet ne ilgiau kaip per metus. Už atidėtus mokėjimus skaičiuojamos praėjusių metų vidutinės metinės palūkanų normos dydžio metinės palūkanos procentais.

6. Šiame straipsnyje nurodyta vienkartinė kompensacija mokama nepaisant nukentėjusiojo gaunamų kitų pajamų.

13 straipsnis. Periodinė netekto darbingumo kompensacija

1. Jeigu nustatoma, kad nukentėjusysis neteko 30 ir daugiau procentų darbingumo, jam mokama periodinė netekto darbingumo kompensacija.

2. Periodinė netekto darbingumo kompensacija nukentėjusiajam mokama kas mėnesį ir apskaičiuojama kaip darbingumo netekimo koeficiento (**d**) (šio įstatymo 2 straipsnio 9 dalis), kompensavimo koeficiento (**k**) (šio įstatymo 2 straipsnio 11 dalis) ir mokėjimo mėnesį galiojančių draudžiamųjų pajamų (**D**) (šio įstatymo 2 straipsnio 10 dalis) sandaugos pusė, t. y. pagal formulę **0.5 x d x k x D**.

3. Šiame straipsnyje nurodyta netekto darbingumo kompensacija nukentėjusiajam mokama nepaisant jo gaunamų kitų pajamų.

14 straipsnis. Žalos atlyginimas pasikeitus nedarbingumui

1. Jeigu nukentėjusiajam, turėjusiam teisę gauti vienkartinę netekto darbingumo kompensaciją, VMSEK naujai nustato, kad jis neteko 30 ir daugiau procentų darbingumo, periodinė netekto darbingumo kompensacija mokama šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka nuo netekto darbingumo pasikeitimo dienos, o vienkartinės netekto darbingumo kompensacijos (šio įstatymo 12

straipsnis) mokėjimas nutraukiamas, išskyrus šios kompensacijos įsiskolinimą, kuris susidarė dėl jos neišmokėjimo laiku.

2. Jeigu nukentėjusiajam, turėjusiam teisę gauti periodinę netekto darbingumo kompensaciją (šio įstatymo 13 straipsnis), VMSEK naujai nustato, kad jis neteko mažiau negu 30 procentų darbingumo ir atitinka šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje nustatytus dydžius, jam išmokama šio įstatymo 12 straipsnyje nustatyta vienkartinė netekto darbingumo kompensacija, o periodinės netekto darbingumo kompensacijos mokėjimas nutraukiamas.

3. Jeigu nukentėjusiajam, gaunančiam periodinę netekto darbingumo kompensaciją, netektas darbingumas sumažėja iki šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje nustatytų dydžių, vienkartinė netekto darbingumo kompensacija už tą patį nelaimingą atsitikimą darbe ar susirgimą profesine liga gali būti išmokama tik vieną kartą.

15 straipsnis. Periodinės netekto darbingumo kompensacijos mokėjimo trukmė

Periodinė netekto darbingumo kompensacija mokama iki VMSEK nustatyto darbingumo netekimo termino pabaigos.

16 straipsnis. Žalos atlyginimo dydžio pakeitimas žalos atlyginimo mokėtojo reikalavimu

Žalos atlyginimo mokėtojas turi teisę atitinkamai sumažinti nukentėjusiajam žalos atlyginimą dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga, jeigu VMSEK naujai nustato, kad nukentėjusiojo netektas darbingumas sumažėjo. Jeigu žalos atlyginimas buvo nustatytas teismo sprendimu, jis šiame straipsnyje nustatytu atveju gali būti atitinkamai sumažintas tik teismine tvarka.

17 straipsnis. Žalos atlyginimo dydžio pakeitimas nukentėjusiojo reikalavimu, jei pasikeičia nedarbingumas

Iš dalies netekęs darbingumo dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga asmuo turi teisę bet kada reikalauti, kad žalos atlyginimo mokėtojas atitinkamai padidintų žalos atlyginimą, jeigu VMSEK naujai nustato, kad jo netektas darbingumas padidėjo.

18 straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimas reorganizavus ar likvidavus įmonę

1. Jeigu įmonė, įpareigota atlyginti nukentėjusiajam žalą dėl nelaimingo atsitikimo darbe ar susirgimo profesine liga arba kai dėl nelaimingo atsitikimo darbe asmuo miršta, reorganizuojama, reikalavimai atlyginti žalą pereina tos įmonės teisių perėmėjui.

2. Jeigu įmonė, kuri turėjo mokėti nukentėjusiajam šiame įstatyme nustatytą žalos atlyginimą, likviduojama dėl bankroto, žalos atlyginimas mokamas Įmonių bankroto įstatyme nustatyta tvarka. Jeigu įmonė likviduojama ne Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka, ji nukentėjusiojo pageidavimu sumoka visą žalos atlyginimą iš karto arba jį kapitalizuoja Civilinio kodekso 508 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Jeigu šio straipsnio 2 dalyje nurodytas žalos atlyginimas negalimas dėl lėšų stokos, reikalavimai atlyginti žalą pereina valstybei Vyriausybės nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Laidojimo išlaidų atlyginimas

Jeigu dėl nelaimingo atsitikimo darbe nukentėjusysis miršta, įmonė, ūkininkas, atsakingi už su nukentėjusiojo mirtimi susijusią žalą, jo laidojimo išlaidas atlygina mirusiojo šeimos nariams arba kitiems jį laidojusiems asmenims tiek, kiek jos viršija laidojimo pašalpas, gautas pagal kitus teisės aktus, tačiau ne daugiau kaip dvigubas Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtas respublikos ūkio vidutinis darbo užmokestis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimas

1. Šiame įstatyme nustatytą žalos atlyginimą apskaičiuoja ir moka darbdaviai, įmonės, įstaigos, organizacijos, ūkininkai, atsakingi už žalos atlyginimo mokėjimą.
2. Žalos atlyginimas jo gavėjams pristatomas, persiunčiamas ar pervedamas į jų sąskaitą bet kuriame Lietuvos Respublikos banke įmonės, ūkininko, privalančių mokėti šias išmokas, lėšomis.

21 straipsnis. Kreipimosi dėl žalos atlyginimo tvarka

1. Dėl žalos atlyginimo nukentėjusieji kreipiasi į įmonę, įstaigą, organizaciją ar ūkininką su pareiškimu pridėdami turimus dokumentus, būtinus žalos atlyginimui apskaičiuoti. Jeigu nukentėjusysis visų reikiamų dokumentų neturi, juos išreikalauja įmonė, įstaiga, organizacija ar ūkininkas. Pareiškimas dėl žalos atlyginimo turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 10 kalendorinių dienų nuo gavimo dienos ir ne vėliau kaip per 5 kalendorines dienas nuo jo išnagrinėjimo apie rezultatus turi būti pranešta nukentėjusiajam.
2. Nukentėjusieji, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos žalos atlyginimas nebuvo apskaičiuotas arba kurie dėl žalos atlyginimo nesikreipė, pareiškimus pateikia ir šie turi būti išnagrinėti šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.
3. Nukentėjusysis, laiku negavęs atsakymo ar nesutikdamas su pareiškimo nagrinėjimo rezultatais, gali kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Žalos atlyginimo mokėjimo terminai

1. Žalos atlyginimas nukentėjusiajam mokamas nuo nelaimingo atsitikimo darbe dienos ar susirgimo profesine liga nustatymo dienos, o jeigu tai paaiškėja vėliau – nuo paaiškėjimo dienos.
2. Jeigu nukentėjusysis dėl žalos atlyginimo kreipėsi praėjus trejiems metams nuo teisės į žalos atlyginimą atsiradimo dienos, žalos atlyginimas mokamas nuo kreipimosi dienos.

23 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas įsigalioja nuo 1997 m. rugsėjo 1 d.
2. Pagal šį įstatymą žala atlyginama ir tiems asmenims, kurių sveikata dėl nelaimingo atsitikimo darbe buvo sužalota, kurie dėl šios priežasties neteko maitintojo (šio įstatymo 7 straipsnis) ar susirgo profesine liga iki šio įstatymo įsigaliojimo.
3. Šio įstatymo 8 straipsnio nuostatos įgyvendinamos pagal 1997 m. liepos 1 d. priimtą Žmonių saugos darbe įstatymo 79 straipsnio pakeitimo įstatymą.
4. Asmenims, kurių teisė į žalos atlyginimą atsirado iki šio įstatymo įsigaliojimo, žalos atlyginimo mokėjimas anksčiau galiojusia tvarka nutraukiamas nuo 1997 m. rugsėjo 1 d. Asmenims pagal šį įstatymą priklausančios vienkartinės netekto darbingumo kompensacijos turi būti apskaičiuotos pagal 1997 m. rugsėjo 1 d. galiojančias draudžiamąsias pajamas ir išmokamos šio įstatymo nustatyta tvarka. Asmenims pagal šį įstatymą priklausančios vienkartinės netekto darbingumo kompensacijos turi būti pradėtos mokėti nuo 1997 m. rugsėjo 1 d. šio įstatymo nustatyta tvarka.
5. Jeigu asmenims, pagal šį įstatymą turintiems teisę gauti netekto darbingumo periodinę kompensaciją, ji būtų mažesnė negu iki šio įstatymo įsigaliojimo mokėtas žalos atlyginimas, mokama 1997 metų rugpjūčio mėnesį išmokėto žalos atlyginimo dydžio periodinė kompensacija. Ši išmoka nedidinama, jei pasikeičia vidutinės mėnesinės draudžiamosios pajamos ar kitais atvejais tol, kol pagal šį įstatymą mokėtina periodinė netekto darbingumo kompensacija ims viršyti 1997 metų rugpjūčio mėnesį mokėtą žalos atlyginimą.
6. Vyriausybė iki 1997 m. rugsėjo 1 d.:

1) pakeičia ir papildo Pašalpos, darbuotojui žuvus dėl nelaimingo atsitikimo darbe, skyrimo nuostatus, patvirtintus Vyriausybės 1994 m. gruodžio 27 d. nutarimu Nr. 1325 (Žin., 1995, Nr. [1-12](#));

2) patvirtina Žalos atlyginimo nukentėjusiesiems dėl sveikatos sužalojimo darbe ar susirgimo profesine liga, kai ši prievolė pereina valstybei, tvarką.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS